

El «dia de Déu» és avui

*Senyor, Jesús,
tu, que ens coneixes molt bé,
saps la dificultat que tenim a recordar
aquelles coses que ens comprometen.*

*Recordem que Déu ens estima
i ens fa feliços només de pensar-ho.*

*Però oblidem que també és exigent
i que espera fruits de la nostra vida:
els fruits de l'amor i del servei.*

*Fes que no ens perdi la curiositat
de saber com serà el món futur:
ajuda'ns a construir el nostre present
que és la llavor del futur que esperem.*

*Fes que ens preocupem sobretot
de donar testimoni del teu nom,
perquè així «puguem servir-te
sempre amb el goig a l'ànima».*

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc: En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra».

Llavors li preguntaren: «Mestre, ¿quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: "Sóc jo", i també: "Ja arriba el moment". Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida». (...) Se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una sa-

viesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida». [Lc 21, 5-19]

Salm responsorial 97

R/. Ve el Senyor a judicar / amb raó tots els pobles.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. **R.**

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor / a judicar la terra. **R.**

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Sense perdre la paciència

Il·luc recull les paraules de Jesús sobre les persecucions i la tribulació futures subratllant de manera especial la necessitat d'enfrontar-se a la crisi amb paciència. El terme emprat per l'evangelista vol dir enteresa, resistència, perseverança, capacitat de mantenir-se ferm davant les dificultats, paciència activa.

Amb prou feines es parla de la paciència en els nostres dies, i no obstant això poques vegades haurà estat tan necessària com en aquests moments de greu crisi generalitzada, incertesa i frustració.

Són molts els qui viuen avui a la intempèrie i, no podent trobar recer en res que els ofereixi sentit, seguretat i esperança, cauen en el desànim, la crispació o la depressió.

La paciència de la que es parla a l'evangeli no és una virtut pròpia d'homens forts i valents. És més aviat l'actitud serena de qui creu en un Déu pacient i fort que encoiratja i condueix la història, de vegades tan incomprensible per a nosaltres, amb tendresa i amor compassiu.

La persona animada per aquesta paciència no es deixa pertorbar per les tribulacions i crisis dels temps. Manté l'ànim serè i confiat. El seu secret és la paciència fidel de Déu, que, malgrat tanta injustícia absurda i tanta contradicció, continua la seva obra fins a complir les seves promeses.

A l'impacient, l'espera se li fa llarga. Per això es crispa i es torna intolerant. Encara que sembla ferm i fort, en realitat és feble i sense arrels. S'agita molt, però construeix poc; critica constantment, però sembla poc; condemna, però no allibera. L'impacient pot acabar en el desànim, el cansament o la resignació amarga. Ja no espera res. No infon esperança mai.

La persona pacient, per contra, no s'irrita ni es deixa deprimir per la tristesa. Contempla la vida amb respecte i fins i tot amb simpatia. Deixa ser als altres, no anticipa el judici de Déu, no pretén imposar la seva pròpia justícia.

No per això cau en l'apatia, l'escepticisme o el desistiment. La persona pacient lluita i combat dia rere dia, precisament perquè viu animada per l'esperança. «Si lluitem i treballem, és perquè tenim posada l'esperança en el Déu viu» (1 Timoteu 4,10).

La paciència del creient s'arrela en el Déu «amic de la vida». Tot i les injustícies que trobem en el nostre camí o els cops que dona la vida, o el patiment absurd o inútil, Déu continua la seva obra. En ell posem els creients la nostra esperança. [J. A. PAGOLA]

3. Cap a una Església de «Diàspora» o de «Petit Ramat»

Dèiem la setmana passada que dins l'Església està sorgint un nou estil de ser cristià. la dels qui han fet l'**opció explícita i expressa de voler ser cristians, seguidors de Jesús**. Serien els cristians «voluntaris», per contraposició als qui es troben dins de l'Església sense saber ben bé per què, els qui s'hi troben de forma «in-voluntària»... (que no vol dir «obligada»).

Quan ara fa més de mig segle, el gran teòleg del Concili Vaticà II, **Karl Rahner**, parlava d'una **Església de «Diàspora»** o de «**Petit Ramat**», al·ludia al fet que l'Església deixaria de ser majoria dins de les societats i nacions occidentals. I de fet, en molts països començava a ser una minoria...

Durant segles es donava per suposat que totes les famílies o cases eren cristianes i batejaven els seus fills: això feia que —si sobre un plànol pintéssim d'un mateix color totes les cases de cristians, el plànol del poble o ciutat tindria un sol color, uniforme: tot cristià. Però actualment les coses ja no serien de la mateixa manera: veuríem moltes cases de colors diferents. Les cases de «color cristià» ja no formarien un bloc compacte, sinó que estarien «**disseminades**»: «*dia-spora*» vol dir «*dis-seminació*». I això fa que es pugui aplicar a cristians de punts geogràfics concrets, l'expressió de «petit ramat», que Jesús mateix havia fet servir per referir-se als seus seguidors: «No tinguis por, **petit ramat**, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne» (Lc 12,32)

Quan Karl Rahner parlava d'aquesta Església que començava a ser minoritària (era l'any 1959), feia aquesta precisió: «[El cristianisme] a tot arreu constitueix una minoria numèrica, **almenys si parlem d'un cristianisme viscut de debò**; de fet, enlloc no ocupa cap funció de lideratge que li permeti deixar de forma potent i sensible la petjada dels ideals cristians en la vida secular.»

Perquè un dels problemes que tenia —i que té— el model social de Cristiandat és que el cristianisme en reproduïa «quasi automàticament» de generació en generació. El fet de batejar un infant no era una opció de fe —lliure voluntària—, sinó que era una com una imposició social, fins al punt que eren assenyalades les famílies que no batejaven un fill/a acabats de néixer. Tant era així que en alguns llocs, mentre l'infant no era batejat, se li deia «*morito*» i no se li podien fer petons...

I de la mateixa manera que en l'exèrcit el «valor» se li suposa al soldat, també en la cristiandat la «conversió» a Jesús se li suposava, a cada batejat. I això no sempre era veritat. Tant és així, que l'any 1977 la Comissió teològica internacional es preguntava què havia de fer amb tants «**batejats no creients**» que demanaven, per exemple, el sagrament del matrimoni. I no cal dir que els canvis profunds que ha experimentat el nostre món (sobretot l'occidental) en el darrer mig segle, ha agreujat la situació. Molts «batejats no-creients» deixen la pràctica religiosa... i sovint l'Església. [P.C-M]

**Recordem que el diumenge passat va començar
la campanya REBOST DE NADAL:**

Torrans, panetones, polvorons, melmelada, café, nescafé...

Aquesta setmana ...

Diumenge, 13	6a Jornada mundial dels pobres
Dilluns, 14	20:30 Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 15	17.30 Vida creixent (al CM) 19:00 Ioga, Harmonització Vital a ST
Dimecres, 16	09:00 - 12:30 L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb CITA PREVIA: 933 44 16 50
Dijous, 11	17:30 Ioga, Harmonització Vital a ST
Diumenge, 20	Festa CRIST REI- Final l'any litúrgic. Diumenge vinent: ADVENT

Avui, «VI Jornada Mundial dels Pobres»

Aquest diumenge se celebra la Jornada Mundial dels Pobres, instituïda pel papa Francesc fa quatre anys. En aquesta jornada, el Sant Pare ens exhorta a adonar-nos de la realitat de pobresa que conviu entre nosaltres. No podem dir-nos cristians sense ajudar el nostre proïsme; no podem pregar al Senyor i desvincular-nos dels pobres:

«La solidaritat és precisament això: compartir el poc que tenim amb els qui no tenen res, perquè ningú no sofreixi. Mentre més creix el sentit de comunitat i de comunió com a estil de vida, més es desenvolupa la solidaritat. D'altra banda, és necessari considerar que hi ha països on, en les últimes dècades, s'ha produït un important augment del benestar per a moltes famílies, que han aconseguit un estat de vida segur. (...) Com a membres de la societat civil, mantinguem viva la crida als valors de llibertat, responsabilitat, fraternitat i solidaritat. I com a cristians trobem sempre en la caritat, en la fe i en l'esperança el fonament del nostre ésser i del nostre actuar.»
(Papa Francesc, *Missatge VI Jornada Mundial dels Pobres*, § 5)

«Calendari Solidari» d'Enllaç Solidari

Com cada any tenim ja a disposició el **Calendari Solidari de l'Enllaç**. Aquest calendari —més enllà dels avantatges pràctics que se li reconeixen: números grossos, espai per escriure a cada dia...— té sobretot un gran mèrit: **ens enllaça de debò amb persones i projectes solidaris**. Són persones que han viscut a prop nostre i que s'han posat al servei dels més pobres. En nom de l'Església, és a dir, en nom de tots nosaltres, aquests missioners estan fent un servei evangèlic en favor dels germans més necessitats. **Donatiu: 6 €**

L'economia de les nostres parròquies...

Cor de Maria IBAN ES53 2100 3281 1625 0001 3087
Sant Tomàs IBAN ES11 2100 3281 1125 0000 7589

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76)
Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81
Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67